

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 25 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2013, în privința inculpatului

*Nagorneac Ion Grigore, născut la
25 mai 1992, originar și locuitor al s. Vasilcău, r-nul
Soroca, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei 20 martie 2013 – 25 aprilie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>24 mai 2013 – 09 octombrie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>27 noiembrie 2013 – 12 februarie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 25 aprilie 2013, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Nagorneac Ion a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 150 unități convenționale, adică 3000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Mihail Moscalu a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor cuvenite să decidă instanța civilă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 03 decembrie 2012, în jurul orei 11.30, conducând automobilul de model „VAZ 21154” cu n/î CHR 008 pe traseul M2-L110 spre orașul Soroca, la km 3+600, contrar cerințelor art. 45(l) a Regulamentului Circulației Rutiere, care determină că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră,

deplasându-se în spatele unui microbuz pe carosabilul sub formă de curbă, în pantă, acoperit cu asfalt, care era umed, fără a ține cont de indicatorul rutier 1.32.2 „Direcția curbei periculoase”, în încălcarea cerințelor art. 51 litera c) a Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că înaintea depășirii, conducătorul vehiculului trebuie să se asigure că poate efectua depășirea fără a pune în pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, a ieșit la depășirea microbuzului și neisprăvindu-se cu conducerea automobilului a ieșit pe banda opusă unde a tamponat automobilul de model „W-Passat” cu n/î SRBM 707, care se deplasa regulamentar, condus de Moscalu M., în rezultatul cărui fapt a deteriorat esențial acest automobil și i-a cauzat pasagerii Tuchila E., care se afla în automobilul lui Moscalu M., vătămări corporale medii.

În ședința de judecată inculpatul a acceptat probele prezentate de procuror și acumulate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu ele și neavând careva obiecții asupra lor, menționând că vina o recunoaște pe deplin și se căiește de cele comise.

Instanța a calificat acțiunile lui în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut seama că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, este caracterizat pozitiv, nu are antecedente penale, s-a căit sincer de cele comise, că circumstanțe agravante nu s-au stabilit, că el nu este căsătorit, locuiește împreună cu părinții, nu are loc permanent de lucru, nu este dependent de alcool sau droguri, are loc permanent de trai, ajută părinții în gospodărie la prelucrarea terenului agricol, inclusiv cu automobilul ultimilor, aducând astfel un ajutor esențial familiei și a concluzionat oportun de a-i numi o pedeapsă sub formă de amendă, fără privarea dreptului de a conduce mijloace de transport, în conformitate cu prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 225 unități convenționale, adică 4500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Apelantul a invocat că inculpatul nu a ușurat cu nimic mersul urmăririi penale, dimpotrivă, după ce a fost recunoscut și audiat în calitate de bănuit, a părăsit țara și a plecat peste notare, fiind anunțat în căutare, fapt ce a dus la tergiversarea urmăririi penale.

Instanța de judecată nu a luat în considerație că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în condițiile art. 364¹ Cod de procedură penală nu pentru a ușura examinarea cauzei penale în instanța de judecată, dar urmărind scopul aprecierii de către instanță a acestui fapt ca circumstanță atenuantă, cât și pentru a beneficia de facilitățile aliniatului 8 al acestui articol, poziția lui față de infracțiunea comisă rămânând una indiferentă, că prin acțiunile sale ilicite el a cauzat vătămări corporale mediipărții vătămate, a deteriorat esențial automobilul lui Moscalu M. și a pus în primejdie viața persoanelor aflate în automobilul accidentat.

Circumstanțele la care instanța a făcut trimitere sunt niște împrejurări obișnuite, care caracterizează inculpatul, dar care nici într-un mod nu micșorează esențial gravitatea infracțiunii comise și consecințele acesteia.

Inculpatul a recuperat numai prejudiciul cauzat părții vătămate Tuchila E., pe care ultima l-a suportat în cadrul tratamentului medical, însă nu a achitat paguba cauzată prin deteriorarea automobilului.

Aplicarea pedepsei complimentare - privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport, nu va afecta în nici o măsură situația inculpatului, deoarece acesta nu este căsătorit, locuiește împreună cu părinții și nu are la întreținere copii minori sau alte persoane, este apt de muncă, nu are careva deficiențe fizice și nu este invalid, fapt ce nu i-ar permite angajarea în câmpul muncii, cu atât mai mult, că inculpatul deseori pleacă la câștig peste hotarele țării.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2013, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă faptei comise, eficientă și benefică în raport cu persoana ultimului, care este la o vârstă tânără, fiind la prima abatere de lege, săvârșind din imprudență o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, care a recunoscut integral vinovăția, s-a căit sincer de cele săvârșite.

La fel, instanța a ținut cont și de comportamentul manifestat de către inculpat, cum ar fi acceptarea judecării cauzei în baza probelor de la urmărirea penală, repararea integrală a prejudiciului material cauzat părții vătămate E. Tuchila în legătură cu tratamentul suportat, precum și acceptarea achitării despăgubirilor materiale părții vătămate M. Moscalu, în mărimea celui constatat.

Aceste împrejurări a cauzei, ce denotă caracterul pozitiv al inculpatului, care a fost confirmat și de administrația locală prin caracteristica anexată la dosar, au determinat instanța să-i aplice pedeapsa cu amendă în limita minimă prevăzută de legea penală, ținându-se cont și de dispozițiile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

Circumstanțele atenuante a cauzei penale, au determinat instanța la neaplicarea în privința inculpatului a pedepsei complimentare, care nu este una obligatorie, rămânând la discreția instanței necesitatea aplicării ei.

Deci, solicitarea acuzării privind înăsprirea pedepsei penale este una neîntemeiată, or se bazează în exclusivitate pe aprecieri subiective a cauzei.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a specificat că instanța de apel nu a luat în considerație că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, în cadrul urmăririi penale s-a eschivat de la prezentarea în fața organului de urmărire penală fiind anunțat în căutare, nedorința de a recupera prejudiciul cauzat părții vătămate Moscalu M., iar circumstanțele reținute de către instanța de fond și menținute de către instanța de apel sînt împrejurări obișnuite, caracteristice majorității conducătorilor auto.

Totodată, pedeapsa complimentară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de lichidare

practicii vicioase în rîndul conducătorilor auto. Mai mult, această pedeapsă complementară, potrivit art. 65 Cod penal, se aplică și în cazurile în care nu este expres prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din partea specială a Codului penal. Inculpatul nu a prezentat careva acte sau documente care ar certifica faptul, că are nevoie de permisul de conducere ca fiind unica sursă de existență.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Este de menționat și faptul că sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal prevede, în mod expres și clar, că pedeapsa complementară - privarea dreptului de a conduce mijloace de transport nu se aplică în cazul stabilirii pedepsei principale sub forma amenzii.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza

oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune părțile vătămate este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

Se atestă, însă că circumstanța agravantă, în viziunea recurentului, că inculpatul a fost condamnat anterior, chiar dacă antecedentul penal era stins la data comiterii infracțiunii incriminate, nu a fost invocată și în apel, fiind și un argument care contravine stipulărilor din art. 111 alin. (8) Cod penal, care prescrie că stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale (*pct. 3 și 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța a aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4) alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătorei Soroca din 25 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2013, în privința inculpatului Nagorneac Ion Grigore, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 19 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte   Constantin Gurschi,
Judecători   Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 25 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2013, în privința inculpatului

*Nagorneac Ion Grigore, născut la
25 mai 1992, originar și locuitor al s. Vasilcău, r-nul
Soroca, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 25 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2013, în privința inculpatului Nagorneac Ion Grigore, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 12 martie 2014

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco